

Nr 587.

Av herrar **Nyberg** och **Johnsson** i Kastanjegården, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 119, med förslag till landstingslag m. m.

I förslaget till ny landstingslag — prop. nr 119/1954 — föreslår Kungl. Maj:t, att landstingen skall äga rätt att själva bestämma dagtraktamenten för sina ledamöter. Bestämmelsen härom återfinnes i den föreslagna nya lagen § 39 mom. I, som i vederbörande avsnitt lyder:

Landstingsman åtnjuter under landstingsmötet samt, om han ej bor å den ort där mötet hålles, under resan fram och åter dagtraktamente av landstingskommunens medel efter de grunder, som landstinget bestämmer.

Enligt nu gällande ordning är dagtraktamentet inskrivet i själva lagen, nämligen i § 23. Efter det senaste beslutet angående traktamentets storlek — vilket fattades av 1952 års riksdag — har nämnda paragraf i förevarande avsnitt följande lydelse:

Landstingsman, som ej bor å den ort, där landstinget hålles, åtnjuter under landstingets möte samt under resan fram och åter av landstingets medel dagtraktamente med 32 kronor ävensom resekostnadsersättning. I den mån resa kan företagas med järnväg, omnibus, spårväg eller fartyg, må ersättningen ej överstiga avgiften för plats i andra klassens vagn å järnväg eller, om sådan vagnsklass ej finnes, i tredje klassens vagn, plats i omnibus eller spårvagn eller hyttplats på fartyg eller, när hyttplats ej förekommer, salongsplats. Eljest må ersättningen högst motsvara lägsta avgiften för taxeaomobil.

Landstingsman, som bor å den ort, där landstinget hålles, åtnjuter under landstingets möte av landstingets medel dagtraktamente med 20 kronor.

Den ändring, som nu föreslås, innebär alltså att dagtraktamentets storlek icke längre skall bestämmas i lag. Varje landsting får rätt att självt besluta, vilket belopp som skall utgå. Starka betänkligheter kan anföras mot denna omläggning. Vissa remissinstanser har också hyst tveksamhet på den punkten. Man framhåller, att även om risk för missbruk icke behöver befaras, är det en så grannliga uppgift att deltaga i beslut om egna förmåner, att detta bör undvikas om så är möjligt. Detta synes vara ett mycket starkt skäl för att bibehålla den nuvarande ordningen. Även om — vilket också under remissbehandlingen påpekats — risk uppkommer för att nödvändiga justeringar av traktamentena kan komma i efterhand, torde det vara fördelaktigast att ha traktamentsbeloppen fastställda i lag.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställas,

1. att riksdagen vid behandlingen av proposition nr

119/1954 måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag om rätt för lands-
tingen att själva bestämma dagtraktamentena för sina ledamöter och i stället bibehålla nu gällande bestämmelse om i lag fastställda traktamenten, samt

2. att vederbörande utskott måtte utarbeta för detta beslut erforderliga ändringar i den av Kungl. Maj:t föreslagna lagtexten.

Stockholm den 16 mars 1954.

Olaus Nyberg.

Per A. Johnsson
i Kastanjegården.
